

- admiterea celui de-al doilea motiv invocat trebuie să determine anularea parțială a Deciziei atacate, prin reducerea valorii corecțiilor cu 267 746 euro, sau în subsidiar și pentru eroare de calcul, cu 90 186 euro;
 - admiterea celui de-al treilea motiv invocat trebuie să determine anularea parțială a Deciziei atacate, prin reducerea valorii corecțiilor cu 76 369 euro;
 - admiterea celui de-al patrulea motiv invocat trebuie să determine anularea parțială a Deciziei atacate, prin reducerea valorii corecțiilor cu 3 264 849 euro.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei C(2006) 5103 din data de 20 octombrie 2006 prin care se reduce asistența din Fondul de coeziune pentru cinci proiecte în curs de executare pe teritoriul Comunității Autonome Andaluzia, enumerate în continuare:

- Nr. 2000.ES.16.C.PE.012 (Lucrări necesare pentru gestionarea deșeurilor în Comunitatea Autonomă Andaluzia);
- Nr. 2000.ES.16.C.PE.066 (Lucrări de asanare și epurare în bazinul Guadalquivirului);
- Nr. 2000.ES.16.C.PE.004 (Lucrări de asanare și epurare în bazinul de Sud: Faza I);
- Nr. 2001.ES-16.C.PE.025 (Dezvoltarea instalațiilor de tratare a deșeurilor urbane solide în Comunitatea Autonomă Andaluzia — 2001);
- Nr. 2000.ES.16.C.PE.138 (Lucrări necesare pentru gestionarea deșeurilor în Comunitatea Autonomă Andaluzia).

În Decizia atacată, care a vizat în principal examinarea proiectului 012, Comisia a aplicat o corecție de 4 745 284 euro, pe baza argumentelor determinate referitoare la suficiența controalelor cu privire la admisibilitatea subvenționării cheltuielilor și îndeplinirea anumitor reguli de încheiere a contractului (atribuirea directă a două contracte, utilizarea experienței precum criteriu de atribuire și preținse neregularități cu ocazia publicării anumitor contracte).

În susținerea pretențiilor sale, statul reclamant pretinde:

- Încălcarea principiilor încrederii legitime, securității juridice și proporționalității, în legătură cu admisibilitatea subvenționării anumitor cheltuieli, dat fiind că măsura contestată a fost adoptată înainte de expirarea prorogării solicitate pentru eliminarea cheltuielilor nesubvenționabile și înlocuirea lor cu altele subvenționabile;
- Interpretarea incorectă a articolului 11.3 literele (b) și (e) din Directiva 92/50/CEE ⁽¹⁾, în legătură cu presupusele neregula-

rități identificate în atribuirea directă a două contracte de servicii. În cadrul acestui motiv și cu titlu subsidiar se invocă, de asemenea, o eroare de calcul;

- Încălcarea Directivelor în materia contractelor de achiziții publice în ceea ce privește includerea „criteriului experienței” între criteriile de atribuire. Se susține în acest sens că, deși acest criteriu nu este prevăzut în mod expres în actul normativ aplicabil, chiar jurisprudența comunitară admite această posibilitate și că utilizarea respectivului criteriu nu ar putea constitui niciodată o încălcare gravă și flagrantă a ordinii comunitare, dimpotrivă, ar putea fi calificată, în orice caz, ca o eroare de drept scuzabilă, motivată prin lipsa clarității normei;
- Inexistența în neregularitățile decurgând din nepublicarea anumitor contracte a unei neîndepliniri grave și flagrante și, în consecință, a unei încălcări a dreptului comunitar suficient calificată.

⁽¹⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, din 24.7.1992, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 5 ianuarie 2007 — Belgia/Comisie

(Cauza T-5/07)

(2007/C 56/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezențanți: L. Van den Broeck, agent, J. P. Buyle și C. Steyaert, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- declararea recursului admisibil și întemeiat;
- în principal, anularea deciziei Comisiei din 18 octombrie 2006, în partea în care apreciază că nu sunt prescise „vechile creanțe FSE” care au fost plătite voluntar, dar cu toate rezervele, de Regatul Belgiei la 21 decembrie 2004;

- dispunerea, în consecință, că aceste creanțe erau prescrise în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2988/95/CE și, în consecință, obligarea Comisiei Europene la rambursarea către Regatul Belgiei a sumei de 631 177,60 euro, majorată cu dobânzi de întârziere datorate de la 21 decembrie 2004, calculate la cursul de bază al BCE, majorat cu trei puncte și jumătate;
- în subsidiar, anularea deciziei Comisiei din 18 octombrie 2006, în partea care prevede că neplata vechilor datorii FSE în litigiu producea dobânzi și, în consecință, obligarea Comisiei Europene să ramburseze reclamantului dobânzile pe care acesta le-a plătit, aferente creanțelor în litigiu, și anume suma de 377 724,99 euro, majorată cu dobânzi de întârziere datorate de la 21 decembrie 2004, calculate la cursul de bază al BCE, majorat cu trei puncte și jumătate;
- tot în subsidiar, anularea deciziei Comisiei din 18 octombrie 2006 în ce privește rata dobânzilor pretinse. Dispunerea, în consecință, că această rată a dobânzii varia în funcție de rata dobânzii aplicată de BCE principalelor sale operațiuni de refinanțare, publicată în Jurnalul Oficial, și, în consecință, obligarea Comisiei să ramburseze reclamantului diferența de dobânzi plătite în exces de acesta, aferente creanțelor în litigiu, majorată cu dobânzi de întârziere datorate de la 21 decembrie 2004, calculate la cursul de bază al BCE, majorat cu trei puncte și jumătate;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces.

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamantul solicită anularea deciziei Comisiei cuprinsă în scrisoarea din 18 octombrie 2006, prin care se refuză rambursarea către reclamant a unei sume plătite de acesta cu titlu de creanțe vechi la Fondul Social European, a cărei restituire o solicită pe motivul prescrierii acestor creanțe și, în subsidiar, pe motivul inexistenței unui temei juridic pentru exigibilitatea dobânzilor.

În perioada cuprinsă între 1987 și 1992, prin deciziile adoptate în baza Regulamentului nr. 2950/83/CEE ⁽¹⁾ și a Deciziei 83/673/CEE ⁽²⁾, Comisia a solicitat reclamantului rambursarea sumelor acordate sub formă de ajutoare diferitelor organisme belgiene (promotori) și care nu au fost folosite de acestea. Reclamantul a comunicat notele de debit transmise de Comisie promotorilor respectivi. Unii dintre ei au rambursat sumele direct Comisiei, pe când alții au purtat corespondență cu Comisia privind legitimitatea solicitărilor de rambursare. În 2002, la inițiativa Comisiei, au început discuții noi. În 2004, Comisia a compensat valoarea sumelor datorate cu titlu de creanțe vechi FSE în cauză (notele de debit emise între 15 ianuarie 1987 și 31 decembrie 1991), majorată cu dobânzi de întârziere datorate de la data emiterii notelor de debit, cu creanțele reclamantului față de Comisie în cadrul gestionării fondurilor FSE. Aceste compensări și dobânzile aplicate de Comisie au fost contestate de către reclamant pe motivul

prescrierii datoriei și al inexistenței temeiului juridic pentru aplicarea de dobânzi de întârziere. Cu toate acestea, în vederea încetării eventualei curgeri a dobânzilor, Regatul Belgiei a plătit o sumă reprezentând restul sumelor datorate cu titlu de creanțe necompensate la FSE. Acesta a precizat în același timp că nu renunță la argumentele prezentate în scrisorile sale și că își rezervă dreptul de a pretinde rambursarea acestor sume în funcție de temeinicia argumentelor sale. Comisia a răspuns prin scrisoarea din 19 ianuarie 2005, în care s-a pronunțat asupra contestărilor formulate de reclamant. Această scrisoare a făcut obiectul unei acțiuni în anulare introdusă de Regatul Belgiei în fața Tribunalului de Primă Instanță. Prin ordonanța din 2 mai 2006, Tribunalul a respins acțiunea ca inadmisibilă pe motivul că scrisoare în cauză nu reprezintă un act care poate fi contestat în sensul articolului 230 CE ⁽³⁾.

La 29 iunie 2006, reclamantul a adresat Comisiei o nouă scrisoare, solicitând rambursarea sumei reprezentând restul sumelor datorate cu titlu de creanțe necompensate la FSE, pe care îl plătișe pentru a opri eventuala curgere a dobânzilor, pe baza argumentelor invocate anterior privind prescrierea creanței și a celor legate de inexistența temeiului juridic pentru exigibilitatea dobânzilor. Prin scrisoarea din 18 octombrie 2006, Comisia a comunicat refuzul de a rambursa suma solicitată. Este vorba de actul contestat în această acțiune.

În susținerea concluziilor invocate în principal, reclamantul pretinde că singura normă europeană care tratează în mod global recuperarea de către Comisie a sumelor neutilizate conform dispozițiilor europene aplicabile, este Regulamentul nr. 2988/95/CE ⁽⁴⁾. În opinia reclamantului, în cazul de față trebuie aplicat articolul 3 din regulamentul respectiv, care prevede termenele de prescripție a acțiunii. Acesta afirmă de asemenea că în situația în care Tribunalul ar considera că nu poate opune Comisiei termenele de prescripție prevăzute la articolul 3 din Regulamentul nr. 2988/95/CE, ar trebui să se raporteze la articolul 2 alineatul (4) din același regulament și să aplice dreptul belgian care reglementează termenul de prescripție privind acțiunile „personale”.

În susținerea concluziilor invocate în subsidiar, privind inexactitatea normelor pe care s-a întemeiat Comisia pentru a pretinde reclamantului dobânzi de întârziere, Regatul Belgiei susține că, prin aplicarea articolului 86 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2342/2002/CE de stabilire a normelor de aplicare a regulamentului financiar ⁽⁵⁾, Comisia ar comite o eroare. Reclamantul pretinde că ar exista o normă specifică care derogă de la acest regulament și că, în temeiul acestei norme specifice, Comisia nu se poate întemeia decât pe legislația privind funcționarea FSE în baza căreia au rezultat creanțele a căror plată este cerută de Comisie, pentru a determina eventualele dobânzi de plată. În acest sens, reclamantul susține că nu se putea solicita de către Comisie plata dobânzilor, decât în măsura în care acestea erau prevăzute, ceea ce, în opinia sa, nu s-a întâmplat la momentul respectiv.

Tot în subsidiar, reclamantul susține că, în mod contrar a ceea ce decisesse Comisia, rata dobânzii era variabilă. În consecință, solicită obligarea Comisiei să-i ramburseze diferența de dobânzi plătite în exces, aferente creanțelor în litigiu.

-
- (¹) Regulamentul (CEE) nr. 2950/83 al Consiliului din 17 octombrie 1983 de aplicare a Deciziei 83/516/CEE privind misiunile Fondului Social European, JO, L 289, p. 1.
 (²) Decizia Comisiei din 22 decembrie 1983 privind gestionarea Fondului Social European (FSE), JO L 377, p. 1.
 (³) Ordonanța Tribunalului din 2 mai 2006, Belgia/Comisie (T-134/05, încă nepublicată în Recueil).
 (⁴) Regulamentul (CE, Euratom) al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene, JO L 312, p. 1.
 (⁵) Regulamentul (CE, Euratom) al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 357, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 2 ianuarie 2007 — Galderma/OAPI — Lelas (Nanolat)

(Cauza T-6/07)

(2007/C 56/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Galderma SA (Cham, Elveția) (reprezentant: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în fața camerei de recurs: Tihomir Lelas

Concluziile reclamantei

- anularea hotărârii camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 octombrie 2006 în cauza R 146/2006-4 în ce privește respingerea opoziției privind produsele: „medicamente; produse farmaceutice și veterinare, precum și preparate pentru îngrijirea sănătății; săpunuri; articole pentru îngrijirea corpului și a frumuseții, loțiuni pentru păr”;
- respingerea cererii nr. 003088986 de înregistrare a mărcii comunitare „NANOLAT” pentru produsele menționate anterior;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Tihomir Lelas.

Marca comunitară solicitată: marca verbală „Nanolat” pentru produse din clasele 1, 3 și 5 (cererea nr. 3 088 986).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană „TANNOLACT” pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (¹) întrucât există risc de confuzie între mărcile în conflict.

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 4 ianuarie 2007 — TORRES/OAPI — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Cauza T-8/07)

(2007/C 56/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres S.A. (Barcelona, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în fața camerei de recurs: Fundación Gala-Salvador Dalí

Concluziile reclamantei

- anularea hotărârii camerei a doua de recurs a Oficiului din 24 octombrie 2006 în cauza R 168/2006-2, cu obligarea expresă a Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: FUNDACIÓN GALA-SALVADOR DALÍ

Marca comunitară vizată: marca figurativă „TG Torre Galatea” pentru produsele din clasa 33 (cererea nr. 2730513).